

### In de Prutsebuurt (2).

Vleeje week hè 'k 't êên en aander verteld over de Prutsebuurt. M'n opao en m'n ome Teun hadde daer een bakkerij boven aan de Smidstoep. Aan d'n aandere kant sting de graozie van Schalleke. Dat is nou de spuiterij van De Vries. De vaarefwinkel van de Vries was vroeger de fietsewinkel van Schalleke. Die is laeter overgenomen deur Rikkerze. Aan d'n overkant van d'n dijk, waer nou 'n parkeerplaets is, hà je de wurref van Lansere, achter een grôte grijzen haaining. De familie Lanser weunde daer naest, waer nou Hokke de schilderijwinkel in zit. Hokke het zô 'n mooi grôt etelaozieraomd omdat 'r aan de voorkant een stuk van dat huis afgehaold is. 't Sting veuls te ver in d'n dijk.

### Brôôd bakke

Bij opao's gonge me aaltijd vroeg naer bed. Om haalef nege was 't bedtijd, want ze mosse ommers 's oches weer vroeg op. D'n ove opstoke en dêêg maoke. Ik lag dan nog in bed op de zolder, onder de panne, en hoorde 't dêêgmiesen knorre. 't Was zô 'n vertrouwd geluid en 't gaf zô 'n gevoel van vaailighaaid en geburregenhaaid. Dan sliep ik weer gaauw lekker deur, maor opao en ome Teun wazze dan al hard aan 't waarek. Ze woge de stukke dêêg van een pond af, kneejden 't met hande en vuiste tot 't 'n dikke rol was geworde. Die leeje ze in een brôôdblik en lieten 't 'n uurtie rijze. Dan wier d'r met een gewone schaer en grovve haole een gleuf ingeknipt om d'r een knipwit of kniptaaref van te maoke. Ome Teun schoof dan de brôôdblikke in d'n ove met een 'schieter'. Dat was een lange stok, die aan 't end brêêjer uitliep, ik denk tot zô 'n dertig centimeter. Daer konne twêê brôôdblikke gelijk op staon.

### 't Lange mes

Om haalef zeuve kwamme de knechs, Aorie en Rook. Ze hielepe mè bakke en om haalef tien wier 't brôôd gelaaje in een bakfiets en twêê mandfietse. Dat wazze zwaere transportfietse mè voor op een grôte vierkante mand, gevlochte van geschilde willegetêene. Bovenop en aan de voorkant zat 'r een stuksie zaail overheene om 't brôôd drôôg te houwe. Zô gonge ze elleken dag op pad om de klante 'stoep op, stoep af' te bediene van 't Kaoichie tot de Rosmeule en van de Singel tot achteraan de Stesjonsweg. Ze kwamme bij iederêên achterom. Onder d'r aarem een gevlochte ovaolvurremige mand. Daerin lagge 'n paor brôôje, koeksies, beschuit en een grôte lang mes om 't brôôd mee deur te snije azze de klante gêên hêel maor een pondjie wouwe.

### "Je kop t'r af!"

Opao bakte twêêentwintig baoltjies meel in de week. Die kwamme van een meelfabriek in Gurrekom. Êêns in de twêê, drie weke broch de vrachtrijer nieuwe voorraed. Opao betaolde dat aaltijd gelijk aan de vrachtrijer. De giro hà je toe nò nie, hee. Nou is 't is een keer gebeurd dat de meelfabrikant een schuld had aan de vrachtrijer. De vrachtrijer het toe 't geld, dat opao hum voor de leste vracht meel hà betaold, nie afgegeve aan de fabrikant. Die kwam toe naer opao's om z'n cente. "Neeje" zee opao, "Je krijg niks van mijn, want ik heb 't betaold aan de vrachtrijer". De meelfabrikant kwam gedurig weer trug, want die wou z'n geld hebbe. Opao was een dôôdgoeje man, die nooit een mug kwaod dee en nooit een onvertoge woord gebruikte. Maor tóe wier 't 'm te veul. Hij zat net met 'n grôte brôôdmes beschuitbolle deur te snije, toe de meelfabrikant weer om z'n cente kwam zeure.

Opao sprong op, zwaaide met 't grôte mes en riep: "As ie nou nie opsodemelaojtaofelt, snij ik ie kop t'r af." De meelfabbrikant vloog d'n bakkerij uit en is nooit meer trug gewist!

Piet Pols.

Op onze website [www.historie-sliedrecht.nl](http://www.historie-sliedrecht.nl) is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas de stambôome van de families Baotenburg, Brêêdveld en Vlot. De leste uitgaoves zijn te kôop bij d'n Copy Cellar van Bas Kurreperaol, de Slierechse boekwinkels, de meseums en op maandag- en woensdagmiddag in ons clubgebouw 't Onderhuys (Kerkbuurt 243).